

dap челлă din ărtă săspină allă popuă care trecea în aeră, — eî bine, frumosăle căllătoră, te aî dăștentată și chea dăpă ărtă?“

Мъ ăitamă la ea că măpare: — din minătălă și care a chelă spărișă și chelă glasă era alle rechișă și tăreloră, înțeleneamă răpărea lăi Piatonă.

— „Daca văda e sănătă visă a cărăia dăștentare e moartea, înțădeavăre, frumosă zeitate, săntă deștentată!“

— „Шi, eă, dăpă pespănsălă aceasta, așă credemăi bine nu că și se prelevăște, ci nămaî că 'și skimă natăra prelevăndă-se; căcă văză că spărișălă ărtămează, ne băzale tălă, dăpă plănselele și țemitele... Estă dap sănătă altă Orestă, de căci este somnălă atătă de ostenitoră? și te dăchi de la Argos la Atena, ca să ceră eptapea ta dela aeropagă?“

Măparea mea creștea din că în că mai tălă.«

— „Săntă Klinias din Kopinta, i zissei, și nu fișălă Clitemnestreă și ală lăi Agamemnon. Ieri amă părăsită la amikălă meă, în avădătălă Palaeomon din Măcene, care îmi împărtășe călălă săbă Pirois, ca să treckă că ellă chelă o sătă stadie care despartă orașălă Perseei de orașălă Efipă. Mă apăcată poantea ne drămă; călălă meă fă ărtărită în pădurea Nemeei, de niște bedenii spăimăntătoape, să a spăiată, și, dăpă o fărgă ne-băpă, să a arăpată chelă dăntăiș în prăpăstia care se deschide înțepă Kleones și visănia lezălă... Cătă pentru mine; amă cerăcată cătă-va timă a că lăpta că moartea, agăduindă-mă de crăca sănătă pomă; dap îndată că-